

יונתן לוי

שישה לחשים ומרובע

שיר לשמאנית סיגל

כָּל רֶגֶל – מְרַפֵּק
כְּמוֹ עֵגֶל מְרַבֵּק
סִגְלֵת לְעֵצְמָךְ
סִיגָל, הֶרְגֵל לְדַרְבֵּק
הֶרְגֵל לְדַרְבֵּק
בִּי קָצֵב מְתַרְפֵּק

תּוֹפֶפֶת עַד הַסּוֹף
סוֹבְבֵת אֶת הַתֵּף
אֶסְפֶּת בּוֹ הַטּוֹב
אֶפְפֶּת בִּי אוֹב
הֶפְפֶּת אוֹיֹב
מוֹכֵן שְׁטֵפֶת בְּכָל מְכָאוֹב

תּוֹסֶסֶת הֶסְפֵּק
קְצִיפֶת אֶפְרֶסֶק
יוֹצֵא מִחֶפֶה שְׁלֵף
דָּג מְפַרְכֵּס
אֶדְרָתוֹ מְמַרְכֶּזֶת
אוֹתִי בְּהֶקֶף
כּוֹפֵף וְשׁוֹב זֹקֵף

פּוֹעֵם בְּגִ'מָּכָה
כְּבֻטֵן בִּ.מ.ן

נוהם רוּעֵם הַשֵּׁם סִיגֵל
כְּפִסְטִיגֵל אֶפֶל
פְּתֵק נופֵל
בו רְשׁוּם לֹא הֶרְבָּה
מִלְבֹד סֶמֶן כּוֹפֵל

כששכבנו

כְּשֶׁשָׁכְבְנו עַל הַקֶּשׁ
שְׁמֵשׁ כְּשֶׁן עֶנְק
כְּשֶׁנִּשְׁכַּתִּי לָךְ כְּתֵף
כְּשֶׁנִּשְׁכַּתִּי לָךְ כְּתֵף עוֹטֵף
כְּשֶׁנִּשְׁמָתִי מֵאֶפֶךְ
כְּשֶׁנִּשְׁמָתִי מֵאֶפֶךְ הַמִּתְהַפֵּף

כְּשֶׁלְגָמְנוּ מִי אָגַם
כְּשֶׁגָּמְעָנוּ עֲנוּגָם
וְגַם הָמוּ נִימֵי דְגַת מְגָע
כְּשֶׁאֲדַמְתִּי מִלְבָּךְ
כְּשֶׁאֲגַמְתִּי מִלְבָּךְ מִלֵּה חִיָּה

שיר חוגה

מְצִיר פֶּצַע עֵר :
תָּא אוֹ אֵי, תָּא אוֹ אֵי
קְדִקוֹד צִיר מְחוּגֵי
דִּיֶסֶק יְצִיר יַד קוֹנֵי
גֵן סְבִיבֵי, גֵן סְבִיבֵי,

מַעֲגָל חָג חוֹנֵי
מְאַרְגֵּן קַרְחוֹנֵי, מְאַגֵּר מִן חֲקֵי
עֲטִיפַת אֶתְרוֹגֵי, מִי תְהוֹם בְּרִקֵי
צָב דִּיקָן זְמַן קָצֵב מְטְרוֹנוֹם הַטּוֹרְקִיז
עַד מִתֵּן גֶּשֶׁם כָּאֵן, עַד מִטַּח מְמַטְר־קִיא
צוֹל צְנוּר מִי אוֹנֵי, חוֹר צִינוּק מְעוֹנֵי,
קוֹל תִּינוּק צְמֵאוֹנֵי
תָּא אוֹ אֵי, תָּא אוֹ אֵי
תָּא אוֹ אֵי, תָּא אוֹ אֵי

שיר ויתור על הגוף הנברא

זוֹהִי אֲזַעֲקַת אֲמַת
בְּגוֹף שְׁעָרֵי מוֹת בָּא מוֹת בָּא
שְׁבוּר שְׁיָרֵי כָּל בְּרִיאָה כָּל בְּרִיאָה
מְגֻד־ל־אֲמָן נָפֵל, תָּרַב כְּנוֹ
עוֹלָם נוֹבֵל דִּין גּוֹף כְּבֹה
אֲחַת אֲחַת לְהַשִּׁיבוֹ, לְרוֹמְמוֹ
זוֹהִי אֲזַעֲקַת אֲמַת

טפיל צא-צא

טפִּיל צֵא-צֵא מֵהֶדֶם
תּוֹלַעַת־עֲלֻטָּה פִּקְעֵי
הוֹתִירֵי רִיק־אֵי בְּחֹזֵי
מְגֻלַּת־מוֹחֵי מִקְדָּם נְקֵי
עַד כְּלוֹת בְּטָלֵי נְמוּקֵי הַתְּמַקְמוֹתָךְ בְּפִצְעֵי
צָאֵי צָאֵי מִלְּבֵי תוֹלַעַת, כִּי גוֹלָה אַתָּה.

כִּי בִּי כָּאֵב כִּי־בְהָאֵב –
צֵא מֵהָדָם טְפִיל־דַּעַת

לחש ליבון

כִּי לְבַנְתִּי
לְבִי בְּלִילָה, בּוֹ
בָּאָה לְבָה, לָהּ
מַעַל־תִּיהֶלְמָה
וּבְאֵשׁ שְׂאֵילָתָהּ
כְּלֵתָה לִי כְּלִל־עֲלֻטָּה,
גְּלִל־עֲלוֹקֵת־מוֹסֵר כְּלֵתָה
כְּסִיל כְּלֵתָה הִיא,
וּבְמִפְתָּהּ פְּתָחָה בְּעֲשֵׂנָה
שְׂעָה אַחַת

•

* ששת הלחשים נכתבו כחלק
ממחזור שירים עבור המופע 'עצום'
של נועם ענבר ומקהלת גיא בן הנום
שעלה השנה בפסטיבל 'מקודשת'.
המרובע האחרון מתוך 'עורו אחים',
מחזה-רומן שעתידי לראות אור
בהוצאת 'דחק'.

אַאוֹרְקַת קְדָקוֹדֵי נוֹרַת טוֹנְגִּסְטֵן
הֵן הִרְגַע הַגִּיתִי תְלוּעַ סְטוֹקְסֵנְט
פְּעַל־כְּגִלּוֹי מִשָּׂה סְדוּק־סְנָה
כּוֹחַ אֶל־כְּלוֹי שֶׁל פְּסוּק טְקֵסֵט